

**A Kúria
Jogegységi Panasz Tanácsának
határozata**

Az ügy száma: Jpe.I.60.007/2022/6.
A felperes: a felperes neve
(a felperes címe)

A felperes képviselője: Áj Ügyvédi Iroda (ügyintéző: Dr. Áj Tibor ügyvéd)
(a felperes képviselőjének címe)

Az alperes: Technológiai és Ipari Miniszter
(az alperes címe)

Az alperes képviselője: **Dr. Veres Ildikó kamarai jogtanácsos**
A per tárgya: közigazgatási bírság megfizetése tárgyában indult
közigazgatási jogvita

A jogegységi panaszt benyújtó fél: az alperes

A jogegységi panasszal támadott határozat száma:
Kpkf.VI.40.866/2021/3. számú végzés

Rendelkező rész

A Kúria a jogegységi panaszt elutasítja.
A jogegységi panasz eljárás illetékét az állam viseli.
A határozat ellen nincs helye jogorvoslatnak.

Indokolás

A jogegységi panasz alapjául szolgáló tényállás

[1] Az Innovációs és Technológiai Minisztérium Közúti Közlekedési Ellenőrzési Főosztály (a továbbiakban: elsőfokú hatóság) a járművek össztömegére vonatkozó előírások megsértése miatt határozatával a felperest 50.000 Ft közigazgatási bírság megfizetésére kötelezte. A felperes fellebbezése folytán eljáró Innovációért és Technológiáért Felelős Miniszter a 2021. május 27. napján kelt határozat száma. iktatószámú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta. A határozat jogorvoslati része tájékoztatást tartalmazott arról, hogy a keresetlevelet az elsőfokú hatóságnál – megjelölve annak pontos megnevezését

– kell a Fővárosi Törvényszékhez címezve előterjeszteni. A tájékoztatás arra is kitért, hogy az ügyfélként eljáró gazdálkodó szervezet és jogi képviselője a perben elektronikus kapcsolattartásra kötelezett.

[2] A felperes részére az alperes határozata 2021. június 2. napján került kézbesítésre. Jogi képviselője útján 2021. június 17. napján Budapest Főváros Kormányhivatalánál keresetlevelet terjesztett elő, amely 2021. június 21. napján 12:36:55 időpontban továbbításra került az Innovációs és Technológiai Minisztérium Hatósági Koordinációs Főosztályára. A címzett a dokumentumot 2021. június 21. napján 12:37:00 időpontban átvette.

Az elsőfokú végzés

[3] Az elsőfokú bíróság a 2021. augusztus 31. napján kelt 19.K.704.976/2021/3. sorszámú végzésével a felperes keresetlevelét a Kp. 48. § (1) bekezdés i) pontja alapján visszautasította. Indokolása szerint felperes a másodfokú határozatot 2021. június 2. napján átvette, azonban az abban foglalt tájékoztatás ellenére a keresetlevelét 2021. június 17. napján nem az elsőfokon eljáró közigazgatási szervhez, hanem az eljárásban részt nem vett Budapest Főváros Kormányhivatalához nyújtotta be, melyet a kormányhivatal 2021. június 21. napján elektronikus úton az Innovációs és Technológiai Minisztérium Hatósági Koordinációs Főosztályára továbbított. Megállapította, hogy a Kp. 39. § (1) bekezdésében előírt 30 napos keresetindítási határidő 2021. július 2. napján lejárt, ezt a felperes elmulasztotta, a késedelem kimentésére igazolási kérelmet nem terjesztett elő. Utalt a Kúria Kpkf.VI.39.839/2020/2., valamint Kpkf.II.40.492/2021/2. számú végzéseire, amelyek rámutattak arra, hogy amennyiben a keresetlevél benyújtása téves helyre történik, úgy a Kp. 48. § (1) bekezdés i) pontja alapján visszautasításnak van helye.

A Kúria jogegységi panasszal támadott végzése

[4] A felperes fellebbezése alapján indult másodfokú eljárásban a Kúria a 2021. október 21. napján meghozott Kpkf.VI.40.866/2021/3. számú végzésével a Fővárosi Törvényszék 19.K.704.976/2021/3. számú végzését hatályon kívül helyezte, az elsőfokú bíróságot az eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasította.

[5] Indokolásában rögzítette, hogy a korábban, hasonló tényállás mellett folyamatban volt fellebbezési eljárásokban nem merült fel annak lehetősége, hogy a keresetlevél a keresetindítási határidőn belül a megfelelő helyre megérkezett volna, jelen ügyben azonban a felperes által nem megfelelő helyre benyújtott keresetlevél a Kp. 39. § (1) bekezdésében rögzített 30 napos határidőn belül, 2021. június 21-én megérkezett az Innovációért és Technológiáért Felelős Miniszter szervezeti egységéhez, az Innovációs és Technológiai Minisztérium Hatósági Koordinációs Főosztály hivatali kapujára. Arra vonatkozóan azonban nem áll rendelkezésre adat, hogy innen a keresetlevél mikor érkezett meg, illetőleg egyáltalán megérkezett-e az elsőfokú hatósághoz. Utalt a Kp. 2. § (2) bekezdése szerinti tisztességes bírósági eljárás alkotmányos követelményére, mely alapján abban az esetben, amikor adat áll rendelkezésre, hogy a keresetlevél a vitatott cselekményt megvalósító közigazgatási szervhez – jelen esetben az elsőfokú hatósághoz – határidőben megérkezhetett, nem mellőzhető az ezzel kapcsolatos körülmények tisztázása. A megismételt eljárásra előírta, hogy az elsőfokú bíróságnak vizsgálnia kell, hogy a Budapest Főváros Kormányhivatala által az Innovációs és Technológiai Minisztérium Hatósági Koordinációs Főosztály hivatali kapujára továbbított keresetlevél 30 napon belül megérkezett-e az elsőfokú hatósághoz.

[6] Rögzítette, hogy a jogalkotó által önálló visszautasítási okként nem nevesített, téves helyen történő előterjesztés esetén a határidő megtartottságát vizsgálni kell, amennyiben adat áll rendelkezésre arra vonatkozóan, hogy a keresetindítási határidőn belül a keresetlevél megérkezhetett a vitatott közigazgatási cselekményt megvalósító közigazgatási szervhez.

A jogegységi panasz

[7] A 2021. november 29. napján elektronikusan átvett másodfokú végzés ellen az Innovációért és Technológiáért Felelős Miniszter (a továbbiakban: panaszos) – törvényes határidőben – 2022. január 7. napján jogegységi panaszt nyújtott be.

[8] A panaszos a jogegységi panaszában – tartalma szerint – a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény (a továbbiakban: Bszi.) 41/B. § (2) bekezdésére, 41/D. § (1) bekezdés c) pontjára hivatkozással a másodfokú végzés hatályon kívül helyezését és a Kúriának új eljárás lefolytatására történő utasítását kérte.

[9] Előadta, hogy a jogegységi panasszal támadott végzés a jogegységi panaszban támadott kúriai határozat jogkérdésben eltért a BH2021.5.152. számon közzétett Kpkf.VI.39.206/2021. számú határozatától. Ezen kívül megjelölte a Kúria 16 további határozatát, amelyek – panaszos álláspontja szerint - a megjelölt eseti döntéssel azonos álláspontot képviseltek: Kpkf.I.40.693/2021/2., Kpkf.I.40.735/2021/2., Kpkf.II.40.682/2021/2., Kpkf.II.40.722/2021/2., Kpkf.VI.40.746/2021/3., Kpkf.II.40.811/2021/2., Kpkf.II.40.830/2021/2., Kpkf.IV.40.794/2021/2., Kpkf.I.40.611/2021/2., Kpkf.II.40.492/2021/2., Kpkf.V.40.576/2021/2., Kpkf.IV.40.847/2021/3., Kpkf.II.40.910/2021/2., Kpkf.III.40.608/2021/2., Kpkf.IV.40.728/2021/4., Kpkf.VI.40.683/2021/3.

[10] Állította, hogy a Kúria úgy tért el korábban közzétett határozatától, hogy az adott eltérésre az alsófokú bíróság határozatában nem került sor. Álláspontja szerint a BH2021.5.152. számon közzétett eseti döntésében a Kúria úgy foglalt állást, hogy a jogalkotó a téves helyen történő előterjesztést nem nevesítette külön visszautasítási okként, hanem ezt a körülményt az elsőfokú bíróságnak a határidő megtartottságával összefüggésben kell vizsgálnia, mert a keresetindítási határidő és a keresetindítás helye két összefüggő feltétel, bármelyik feltétel elvétele ugyanolyan jogkövetkezménnyel jár. A keresetlevélnek mind a téves helyre, mind a határidőn túli előterjesztése a határidő elmulasztása miatti visszautasítási ok, azaz a Kp. 48. § (1) bekezdés i) pont alkalmazását eredményezi. Idézte a BH2021.5.152. számon közzétett eseti döntés indokolását, mely szerint amennyiben a jogi képviselővel eljáró felperes a keresetlevelét kizárólag a nem a jogszabályban meghatározott helyen nyújtja be, a bíróságnak elsődlegesen a benyújtás helye alóli kivételeket kell vizsgálnia és amennyiben a kivételszabály nem alkalmazható, úgy a Kp. 48. § (1) bekezdés i) pontja alapján kell a keresetlevelet visszautasítani. Ebben az esetben a határidő megtartottsága fel sem merülhet.

[11] Kifejtette, hogy a Kúria a jogegységi panasszal támadott határozatában a hivatkozott korábbi végzéstől eltérően foglalt állást a keresetlevél benyújtásának határidejének vizsgálatáról és jogkövetkezményeiről. Hivatkozott arra, hogy a Kpkf.VI.40.866/2021. számú ügyben nem terjesztette elő megfelelő helyen a keresetlevelét a felperes, ezért a fenti BH alapján nem is vizsgálható a határidőben történt előterjesztés. Ezen mulasztás következményei alóli mentesítés ahhoz vezetne, hogy a jogi képviselővel eljáró felperesek az ország bármely hatóságánál benyújthatnák a keresetlevelet, kiürésítve így a Kp. 39. § (1)

bekezdését. Álláspontja szerint a jogegységi panasszal támadott végzés ellentmondásossá teszi a Kúria és a Fővárosi Törvényszék Kp. 48. § (1) bekezdés i) és l) pontjával kapcsolatos gyakorlatát, tekintettel az általa megjelölt további, azonos jogértelmezést követő végzésekre is.

Az ellenérdekű fél nyilatkozata

[12] Az ellenérdekű fél a jogegységi panasz vonatkozásában észrevételt nem terjesztett elő.

A Jogegységi Panasz Tanács döntése és annak jogi indokai

[13] A jogegységi panasz alaptalan.

[14] A Kúria a jogegységi panaszban előadottak alapján, az ott hivatkozott Bszi. 41/B. § (12) bekezdése folytán azt vizsgálhatja, hogy jogegységi panasznak helye van-e, a Kúria jogegységi panasszal támadott végzése jogkérdésben eltért-e a Kúria 2012. január 1. után hozott és a Bírósi Határozatok Gyűjteményében közzétett és a panaszban megnevezett határozataitól.

[15] A panaszos a jogegységi panaszát a Bszi. 41/B. § (2) bekezdésére hivatkozással arra alapította, hogy a Kúria a jogegységi panasszal érintett végzésében eltért a BH2021.5.152. számon közzétett, Kpkf. VI.39.206/2021/2. számú határozattól. Megjelölt ezen felül 16 további kúriai határozatot, melyek vonatkozásában az eltérést ugyan állította, de nem fejtette ki. Erre tekintettel a Kúriának a jogegységi panasz eljárásban először azt kellett megvizsgálnia, hogy a megjelölt határozatok megfelelnek-e a Bszi. 41/B. § (2) bekezdésében meghatározott feltételeknek, azaz a Kúria azokat 2012. január 1. napját követően hozta, és azok a Bírósi Határozatok Gyűjteményében közzétételre kerültek-e. Ezen vizsgálat alapján a Kúria megállapította, hogy a panaszos által megjelölt valamennyi határozatot a Kúria 2012. január 1. napját követően hozta, azonban a megjelölt döntések közül csak a Kpkf.VI.39.206/2021., Kpkf.I.40.693/2021., Kpkf.IV.40.794/2021., Kpkf.II.40.492/2021., Kpkf.V.40.576/2021., Kpkf.IV.40.847/2021., Kpkf.VI.40.746/2021/3., Kpkf.II.40.83062021/2., Kpkf.II.40.910/2021/2. számú határozatok kerültek közzétételre a Bírósi Határozatok Gyűjteményében, ezért csupán ezen végzések vonatkozásában álltak fenn a Bszi. 41/B. § (1) és (2) bekezdésében meghatározott feltételek.

[16] A Kúria Jogegységi Panasz Tanácsának töretlen gyakorlata azonban a Bszi. 41. § (3) bekezdés b) pontjában előírt követelmény kapcsán a határozat szám szerinti megjelölésén túl azt is megköveteli a panasz benyújtójától, hogy az eltérést konkrétan megjelölje, megindokolja, bemutassa a panaszolt határozat és az összehasonlításhoz hivatkozott határozatok közötti ellentétet (Jpe.I.60.011/2021/3., Indokolás [23]). A Kúria álláspontja szerint a jogegységi panaszt előterjesztő féltől elvárható, épp a jogintézmény sajátos jellege és a kötelező jogi képviselt okán, hogy a támadott döntés és a közzétett kúriai döntés(ek) közötti ügyszakosságot bemutassa, annak fennállását részletesen indokolja, a jogkérdésben való eltérést pontosan megjelölje, és panaszában állítson fel párhuzamot a jogkérdés szempontjából releváns tények, alkalmazandó jogszabályok, az eljárás kereteit meghatározó kérelmi elemek hasonlóságára utalva, továbbá mutassa be, hogy a közzétett döntésekben milyen elvi megállapítás került rögzítésre, ugyanezen jogkérdésben milyen álláspontot fogadott el az ítélkező tanács és indokolja meg, miben látja a közzétett és támadott kúriai döntés közötti eltérést (vö. Jpe.I.60.029/2021/9., Indokolás [18], Jpe.II.60.019/2021/18., Indokolás [29]).

[17] Jelen esetben a panaszos a jogegységi panasz indítványában kizárólag a Kpkf.VI.39.206/2021/2. számú végzés esetében mutatta be az ügyazonosságot, terjesztett elő érdemi indokolást a jogértelmezés eltérése vonatkozásában, erre tekintettel a panaszos által állított eltérést a Kúria a Bszi. 41/B. § (2) bekezdése alapján érdemben kizárólag a BH2021.5.152. számon közzétett Kpkf.VI.39.206/2021/2. számú végzés esetén vizsgálhatta.

[18] A Kúriának vizsgálnia kellett, hogy az egységes jogértelmezéstől eltérés megállapítható-e, az ügyazonosság fennáll-e a panaszos által állított, a Bszi. 41/B. § (2) bekezdésének megfelelő ügyek kapcsán. A Kúria a Jpe.I.60.011/2021/3. és a Jpe.I.60.002/2021/7. számú határozataiban már kitért a jogegység és az ügyazonosság kérdésére. A jogegység fogalmát az egyes eljárási törvények nem definiálják, a Bszi. jogegységi eljárásra és jogegységi panasz eljárásra vonatkozó rendelkezéseiből, annak egyes eseteire vonható le – negatív oldalról – következtetés, melynek értelmében a jogegység hiányát a korábbi döntéstől való indokolatlan eltérés okozza. A jogegység követelménye tehát sohasem absztrakt, hanem mindig konkrét ügyekhez, jogértelmezéshez köthető, az csak meghatározott és megjelölt bírói döntések tekintetében merülhet fel. Sem a Bszi., sem más jogszabályok nem rendelkeznek a jogegység alapvető feltételéről, a döntések jogi egybevetetőségéről. A jogegység leggyakrabban anyagi jogi kérdés, mivel azt kell biztosítani, hogy a bíróságok hasonló ügyeket ugyanolyan tartalommal döntsenek el. A jogegység követelményén belül tehát az az elvárás, hogy ugyanazon jogkérdést felvető ügyekben (ügyazonosság) a jogértelmezés is azonos legyen. Ha nincs meg az ügyek közötti azonosság, mert eltérő háttérűek a bírói döntések, akkor sem jogilag, sem tágabb értelemben nem értelmezhető a jogegység.

[19] A jogegység követelménye megköveteli annak vizsgálatát, hogy mikor áll fenn az ügyek (bírói döntések) közötti azonosság. Az ügyazonosság több tényező által befolyásolt, összetett jogfogalom, amelyet mindig esetről esetre kell vizsgálni. Ennek során szigorúan kell venni az összehasonlított bírói döntésekben az alkalmazott anyagi jogszabály egyezőségét (hatály, normatartalom) és a jogértelmezés szempontjából releváns tények lényegi hasonlóságát, továbbá közigazgatási perben – a kérelemhez kötöttség és a közigazgatási ügy tárgya által meghatározott vizsgálat miatt – a hatósági, a kereseti és a felülvizsgálati kérelem ténybeli és jogi azonosságot befolyásoló elemeit. Nincs ügyazonosság: eltérő anyagi jogi háttérű, azonos anyagi jogi háttér mellett eltérő kérelmet tartalmazó, vagy azonos anyagi jogi háttér mellett eltérő tényállású közigazgatási ügyek és annak alapján indult közigazgatási jogviták között. Alappal kérdőjelezhető meg az ügyazonosság továbbá: azonos anyagi jogi háttér mellett eltérő kereseti vagy eltérő felülvizsgálati érvelés esetén.

[20] Lényeges elvi tétel továbbá, hogy a Kúria a jogegységi panasz eljárásban az ítélező tanács által megállapított tényállást nem bírálhatja felül, mivel ez az eljárás nem jelent egy újabb teljes körű jogorvoslatot, a vizsgálat csak a közzétett és az ítélező tanács által meghozott döntések jogkérdésben való eltérésére szorítkozik.

[21] A Kúria jelen ügyben azt vizsgálhatta, hogy a kérelmező által felhívott kúriai döntések és a panasszal támadott végzés alapjául szolgáló ügy közötti ténybeli eltérés jelentőségét jól ítélte-e meg az ítélező tanács. Amennyiben ugyanis az ügyek az azonos jogi háttér mellett eltérő tényállásúak, azaz a jogkérdés elbírálása szempontjából a releváns tényállási elemek nem összevethetőek, nincs ügyazonosság és az ítélező tanács a közzétett

kúriai döntésektől jogkérdésben való eltérés hiányára tekintettel okszerűen határozott az elsőfokú végzés hatályon kívül helyezéséről.

[22] A panaszos által hivatkozott BH2021.5.152. számon közzétett, Kpkf.VI.39.206/2021/2. számú végzésben foglalt tényállás szerint a felperes az alperes határozatában foglalt jogorvoslati tájékoztatás ellenére a 2020. április 23. napján átvett határozat ellen 2020. május 20. napján az alperesnél e-papír szolgáltatás útján, valamint az elsőfokú bíróságnál 2020. május 21. napján papír alapon keresetlevelet terjesztett elő, arra hivatkozással, hogy az elsőfokú hatóság nem rendelkezik elektronikus kapcsolattartási lehetőséggel. Az elsőfokon eljáró bíróság a felperes keresetlevelét a Kp. 48. § (1) bekezdés i) pontja alapján – utalva a Kp. 39. § (1), (3) bekezdéseire és a 49. § (1) bekezdés b) pontjára – visszautasította. Kiemelte, hogy nem alkalmazható a Kp. 48. § (1) bekezdés l) pontja, a keresetlevél benyújtásának két összefüggő feltétele van, a benyújtás helye és ideje, a hely alól nem ad felmentést a jogszabály. A felperes fellebbezése alapján eljáró Kúria mint másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság végzését helybenhagyta. A végzésben kifejtette, hogy a jogalkotó a téves helyen történő előterjesztést nem nevesítette külön visszautasítási okként, ezt a körülményt a határidő megtartottságával összefüggésben kell vizsgálnia a bíróságnak. Kiemelte, hogy a visszautasítás indoka a téves helyre történő benyújtásból eredő elkésztettség volt, mely esetre a Kp. 48. § (1) bekezdés l) pontja nem alkalmazható, mert az kiüresítené a Kp. 39. § (1) és (3) bekezdéseit. Rögzítette, hogy a Kp. 48. § (1) bekezdés l) pontjában foglalt „nem a jogszabályban meghatározott módon” kifejezés nem a téves helyre, hanem a nem megfelelő elektronikus nyomtatványon történő téves módon való benyújtást jelenti, ettől eltérő eset a téves helyen történő benyújtás. Mivel a perbeli esetben a benyújtás helye alóli kivételek a felperes hivatkozása ellenére nem voltak megállapíthatóak, az ügyben határidőben előterjesztett keresetlevél nem volt.

[23] A fenti végzés tényállását összevetve a panaszolt végzés alapjául szolgáló ügy tényállásával, megállapítható, hogy ugyan mindkét ügyben a keresetlevél elkésztettségének kérdése merült fel, az ügyszabánosság fennállása nem állapítható meg, tekintettel arra, hogy a Kpkf.VI.39.206/2021/2. számú végzés alapjául szolgáló ügyben nem merült fel tényállási elemként, hogy a keresetlevél a Kp. 39. § (1) bekezdésének megfelelő szervhez megérkezhetett, nem volt vitatott, hogy határidőben nem érkezett meg a keresetlevél. A jogvita tárgyát az képezte, hogy az elsőfokú hatóság biztosította-e az elektronikus kapcsolattartás feltételeit és felmerült-e olyan ok, amely alapján a felperes jogszerűen nyújthatta be keresetlevelét a bírósághoz. A jelen ügyben ugyanakkor jelentős, a másodfokú bíróság által is hangsúlyozott többlet-körülményt képezett az, hogy Budapest Főváros Kormányhivatala, mely szervhez tévesen került benyújtásra a keresetlevél, olyan időben továbbította az elsőfokú szerv hivatali kapujára a keresetlevelet, amely esetében a határidőben való érkezés lehetősége felmerülhetett.

[24] A Kúria Jogegységi Panasz Tanácsa a jogegységi panaszban kifejtett vélt jogértelmezési ellentmondás kapcsán megvizsgálta a Kúria ezen jogkérdésben követett gyakorlatát, többek között a panaszos által megjelölt, de részletesen nem indokolt kúriai határozatokat is. A vizsgált joggyakorlat alapján megállapítható, hogy a keresetlevél Kp. 48. § (1) bekezdés i) pontjában meghatározott esetben történő visszautasítása vonatkozásában a BH2021.5.152. számon közzétett döntésben foglalt elvi tételt a Kúria továbbra is irányadónak tekinti, ezt számos kúriai határozat megerősítette és kiegészítette, a panaszban hivatkozott végzések is ezen jogértelmezést követik, azonban a jelen eljárásban támadott üggyhöz képest eltérő tényálláson alapszanak. A jelen ügy tényállásával megegyező tényállású ügyben hozott,

Kpkf.IV.40.967/2021/4. számú végzésében a Kúria kifejtette, hogy a keresetlevél előterjesztésének időpontja az az időpont, amikor a fél a keresetlevelet megfelelő helyen előterjeszti vagy, amennyiben nem a megfelelő helyre nyújtja be, úgy amikor a keresetlevél a megfelelő közigazgatási szervhez megérkezik (Kpkf.VI.39.206/2021/2.; Kfv.III.37.409/2017/4.). Rögzítette azt is, hogy a tisztességes eljáráshoz való jogból is eredően az, hogy a jogalkotó nem nevesíti a téves helyen történő előterjesztést külön visszautasítási okként, nem értékelhető az ügyfelek hátrányára, a határidő megtartottságát ebben az esetben vizsgálni kell. Ha a keresetlevél határidőben megérkezik a Kp. 39. § (1) bekezdése szerinti közigazgatási szervhez, úgy az nem lehet elkésett, a Kp. 48. § (1) bekezdés i) pontja szerinti visszautasítási ok nem alkalmazható, arról a bíróságnak érdemben döntenie kell. Azonos elvi álláspontot tartalmaznak többek között a Kpkf.41.008/2021/2., Kpkf.40.968/2021/4., Kpkf.40.998/2021/2., Kpkf.40.994/2021/2., Kpkf.41.005/2021/2., Kpkf.40.977/2021/4., Kpkf.40.967/2021/4., Kpkf.40.957/2021/4. számú végzések.

[25] A fentiekkel összefüggésben hangsúlyozza a Kúria, hogy mindez nem jelenti azt, hogy azon hatóságnak, ahol tévesen terjesztik elő a keresetlevelet, haladéktalan továbbítási kötelezettsége lenne a határidő megtartása érdekében. A kialakult bírói gyakorlat (ld. pl. Fővárosi Ítéltábla 4.Kf.27.556/2006/2., Fővárosi Ítéltábla 4.Kf.27.521/2007/4.) ezen kérdésben egységes, a közigazgatási szervnek téves benyújtás esetén nincs olyan jogszabályi kötelezettsége, hogy a hozzá nem joghatályosan benyújtott keresetlevelet a hatáskörrel rendelkező szervhez közvetlenül és azonnal továbbítsa. Annak kockázatát, hogy a keresetlevél időben megérkezik-e a Kp. 39. § (1) bekezdése szerinti közigazgatási szervhez, az azt téves helyen előterjesztő felperesnek kell vállalnia és következményeit viselnie kell.

[26] Utal arra is a Kúria, hogy az elkésettség jogkövetkezménye a téves helyre való benyújtás esetén nem automatikusan alkalmazandó, hanem ez a feltétel – ahogy a BH2021.5.152. számú döntésben is kifejtésre került – összefügg a keresetindítási határidővel. Ha a téves helyen történő előterjesztést követően a keresetlevél továbbküldésére nem kerül sor vagy nem a Kp. 39. § (1) bekezdése szerinti szervhez történik meg a továbbítás, illetve a Kp. 39. § (1) bekezdése szerinti szervhez kerül továbbításra a keresetlevél, azonban az a keresetindítási határidőn túl érkezik meg, a visszautasításról szóló végzést a Kp. 48. § (1) bekezdés i) pontja alapján kell meghozni. Azonban ha arra adat merült fel, hogy határidőben a Kp. 39. § (1) bekezdése szerinti szervhez megérkezett a keresetlevél, és az ekként elkésettnak nem tekinthető, egyéb perakadály hiányában arról a bíróságnak érdemben kell döntenie.

[27] A fentiekre figyelemmel ügyazonosság hiányában a panaszos által állított jogkérdésben való eltérés a jogegységi panasszal érintett végzés és a Bszi. 41/B. § (2) bekezdésének megfelelő, a panaszos által megjelölt határozat vonatkozásában nem volt megállapítható. A panaszos mindezek alapján alaptalanul állította, hogy a Kúria Kpkf.VI.40.866/2021/3. számú végzése jogkérdésben eltér a Kúria korábbi, közzétett határozatától.

[28] Mindezek alapján a Kúria a jogegységi panaszt a Bszi. 41/D. § (3) bekezdése alapján elutasította.

[29] A Kúria a panaszos (a korábbi per alperese) megnevezését a Magyarország minisztériumainak felsorolásáról szóló 2022. évi II. törvény 1. § k) pontjára, valamint a

Kormány tagjainak feladat- és hatásköréről szóló 182/2022. (V. 24.) Korm. rendelet 160. § 11. pontjára, továbbá 194. § (1) bekezdés a) pontjára figyelemmel módosította, tekintettel arra, hogy a Technológiai és Ipari Minisztérium az Innovációs és Technológiai Minisztérium átnevezésével működik tovább.

Záró rész

[30] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 50. § (1) bekezdésében meghatározott jogegységi panasz eljárási illetéket – figyelemmel a panaszos részére az Itv. 5. § (1) bekezdés c) pontjában biztosított teljes személyes illetékmentességre – a Bszi. 41/C. § (2) bekezdése szerint alkalmazandó polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 102. § (6) bekezdése alapján az állam viseli.

[31] Az ellenérdekű fél észrevételt nem terjesztett elő, költsége nem merült fel a jogegységi panasz eljárásban, ezért erről rendelkezni nem kellett.

[32] A határozat ellen sem a Bszi., sem más jogszabály nem biztosít jogorvoslatot.

Budapest, 2022. június 20.

Dr. Varga Zs. András s.k. a tanács elnöke, Dr. Varga Zs. András s.k. a tanács elnöke az aláírásban akadályozott Dr. Kovács András előadó bíró helyett, Dr. Patyi András s.k. bíró, Dr. Balogh Zsolt s.k. bíró, Dr. Varga Zs. András s.k. a tanács elnöke az aláírásban akadályozott Dr. Bartal Géza bíró helyett, Dr. Bartkó Levente s.k. bíró, Dr. Csák Zsolt s.k. bíró, Dr. Varga Zs. András s.k. a tanács elnöke az aláírásban akadályozott Dr. Darák Péter bíró helyett, Dr. Varga Zs. András s.k. a tanács elnöke az aláírásban akadályozott Dr. Döme Attila bíró helyett, Dr. Dzsula Marianna s.k. bíró, Dr. Farkas Attila s.k. bíró, Dr. Fekete Ildikó s.k. bíró, Dr. Hajdu Edit s.k. bíró, Dr. Varga Zs. András s.k. a tanács elnöke az aláírásban akadályozott Dr. Harter Mária bíró helyett, Dr. Kovács Zsuzsanna s.k. bíró, Dr. Tánczos Rita s.k. bíró